

Hoofdstuk 3

BASISLESSEN

'Want ook ik ben een mens onder het gezag van anderen en heb zelf soldaten onder mij; ik zeg tegen de één: 'Ga!' en hij gaat, en tegen de ander: 'Kom!' en hij komt ... "

Mattheüs 8:9

Leer gehoorzaamheid aan zodat je niets anders hoeft te leren

Bij ons thuis beginnen we onze kinderen te trainen om zich naar het beeld van God te vormen wanneer ze nog klein zijn, door slechts één ding te leren - dat ze ons altijd met een gewillige en aangename geest moeten gehoorzamen. Als we met dat ene ding beginnen, hoeven we niet veel anders meer te doen. Wat is er eenvoudiger? Zodra je kind gehoorzaamheid begrijpt, wordt voor al het andere gezorgd. Voortaan kun je hem gewoon vragen om naar je toe te komen en hij zal het doen. Je kunt hem vragen zijn speelgoed op te ruimen en hij zal het doen. Je kunt hem vragen om zich klaar te maken om naar bed te gaan en hij draait zich om en doet het. Je kunt hem zelfs vragen om 'te stoppen met huilen', en hij zal stoppen. Zo gemakkelijk. Gehoorzaamheid is eigenlijk alles wat je nodig hebt om een kleintje te leren.

Ja, onderhoudswerkzaamheden zullen noodzakelijk zijn, en je zal nog veel moeten onderwijzen en begeleiden, maar zie je de potentie? Als je je kind eenmaal hebt overtuigd dat het zijn plicht is om zijn ouders te gehoorzamen, en niet andersom, dan zal de behoefte aan discipline vrijwel verdwijnen. Je corrigeert je kind niet om de paar minuten, zoals je misschien zal denken, maar slechts zelden, en meestal volstaat een simpele verbale berisping. Als de grote strijd tussen ouder en kind om de macht voorbij is, zul je het overgrote deel van je tijd kunnen besteden aan het genieten van je kind zoals je altijd had gehoopt, hem de dingen leren die belangrijk voor jou zijn en samen de dingen die jullie beiden interessant vinden. Zo is het ouderschap bedoeld.

'De slotsom van al wat door u gehoord is, is dit: Vrees God, en houd u aan Zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen.'

Prediker 12:13

Beginnen bij het begin

Laura: Oké, ik heb al mijn populaire 'feelgood'-boeken over ouderschap weggegooid en ik ben klaar om helemaal opnieuw te beginnen. Waar moet ik eerst voor trainen? Mijn kind komt niet als ik hem roep, kan niet stilzitten in de kerk, raakt voortdurend dingen aan die hij niet mag, en ik weet gewoon niet hoe ik met zijn vreselijke driftbuien moet omgaan. Waar begin ik en wat moet ik doen?

Elizabeth: Er is geen bepaalde volgorde, alleen een begindatum. Onthoud dat je niet een reeks taken aanleert, maar gehoorzaamheid in het algemeen. Kies een datum en zet je ervoor in om je kind bij je in de buurt te houden en vanaf dat moment ijverig te trainen. Geniet van je kind en moedig hem aan bij alles wat hij goed en correct doet. Corrigeer hem elke keer dat hij weigert je te gehoorzamen. Ga zo door.

Daar. Dat zou het moeten doen.

Oké, oké, ik zal het wat uitbreiden. Als je dag bijvoorbeeld soepel verloopt, maar ineens weigert je peuter te komen wanneer je hem roept, stop met wat je doet en neem de tijd om hem te trainen om hem te laten doen wat je vroeg: naar jou toe komen. Laat hem niets anders doen totdat hij je gehoorzaamt. Trek je niet terug of geef niet op totdat hij ongeveer drie keer achter elkaar gewillig en snel naar je toe komt. Laat hem, als hij je goed gehoorzaamt, weer spelen. Of beter nog, breng wat tijd met hem door, leer hem iets en geniet van hem.

Als je hem een kwartier later vraagt om het speelgoed terug te geven dat hij zojuist van zijn broer heeft afgepakt, en hij weigert en begint te zeuren, stop met wat je doet, ga de uitdaging aan en zorg ervoor dat hij doet wat je hem hebt gevraagd. Vraag hem dan om het opnieuw te doen totdat hij het doet zonder te zeuren. Enzovoort. Corrigeer en train hem zodra er een nieuwe moeilijkheid zich voordoet. Geef een tik indien nodig, beloon met goedkeuring en genegenheid als hij goed gehoorzaamt. Onthoud dat de houding van zijn hart belangrijker is dan zijn uiterlijke houding, dus vergeet prullen, gezeur en andere uitingen van een opstandige geest niet. Behandel die dingen net zoals elk ander verkeerd gedrag. Het is simpelweg een verkeerde houding van het hart.

Het maakt niet uit waar je als eerste voor traint. Je traint je kind om jou op een prettige manier te gehoorzamen, zoals het hoort. Je traint hem niet om te komen, of om speelgoed te overhandigen, om stil te zitten op je schoot, of om een andere individuele taak wel of niet te doen. Je traint voor gehoorzaamheid en als je traint voor gehoorzaamheid, hoef je voor niets anders te trainen.

Wat driftbuien betreft: ieder conflict heeft een kans om in een driftbui over te slaan als je erop staat dat je ongetrainde kind jou gehoorzaamt. Dat is geweldig! Dat is schitterend! Die andere dingen zijn meestal maar kleine opstootjes, terwijl een driftbui dichterbij een grootschalige oorlog komt. Wil je liever een paar kleine opstootjes winnen of de hele oorlog? Kijk uit naar de driftbuien en andere grote uitingen van koppigheid en eigenzinnigheid, als mogelijkheden om een hele oorlog te winnen. Als je een paar driftbui-oorlogen wint (en dat moet je ook), zullen de kleine opstootjes gewoon verdwijnen, net als de driftbuien.

'Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is juist.'
Efeze 6:1

Voordat je disciplineert

Nu hoor ik mijn lezers zeggen: "Dat was te simpel, te algemeen, te veel een verkorte versie. Hoe doen we het echt? Geef ons details. Geef ons een lijst. Vertel ons waar we precies moeten beginnen. HOE leer ik mijn peuter om mij te gehoorzamen?"

Oké, ik zal in het volgende hoofdstuk op details en voorbeelden ingaan, maar eerst wil ik een aantal belangrijke gebieden behandelen die moeten worden overwogen voordat je begint met trainen en die je in gedachten moet houden terwijl je je kind traint. Deze dingen zijn van toepassing op kinderen van alle leeftijden en worden in feite belangrijker naarmate je kinderen ouder worden.

Sommige zijn specifiek, zoals jezelf een paar reflecterende vragen stellen voordat je tot disciplineren overgaat, zacht praten en consequent zijn. Andere gedachtes hierover betreffen meer algemeenheden, zoals hoe je je kind door prijzen kunt aanmoedigen als je dat doet op de juiste manier en in de juiste mate, en hoe je jouw boosheid als ouder kunt overwinnen op kinderachtig gedrag. Nadat we deze voorbereidende kwesties hebben besproken, zal ik een kort overzicht geven voor peutertraining in zeven stappen, en dan verder gaan in het volgende hoofdstuk met meer details en voorbeelden om je verder te helpen.

'Welzalig is de mens die wijsheid vindt, de mens die inzicht verkrijgt.'
- Spreuken 3:13

Wanneer moet je disciplineren

Hoewel de meesten van ons de neiging hebben om te weinig van onze kinderen te verwachten in plaats van te veel, moeten we onszelf toch enkele vragen stellen voordat we straffen, om elke mogelijkheid van onrechtmatige straffen te elimineren, zoals gewaarschuwd staat in Efeziërs 6: 4.

Heeft mijn kind mij begrepen? Kan hij doen wat ik heb gevraagd? Is er een onderliggend probleem dat eerst moet worden gecorrigeerd? Ben ik consequent? Kijk ik alleen naar acties of naar het hart van mijn kind en span ik mij in om te corrigeren wat erin zit? Corrigeer ik omdat ik boos ben, of omdat ik echt wil wat het beste is voor mijn kind? Zulke vragen, die gesteld worden voordat je disciplineert, zullen je in staat stellen te weten wanneer je moet disciplineren en wanneer je kinderlijke fouten over het hoofd moet zien. Als je disciplineert, zullen de vragen je helpen bij het bepalen van het beste type correctie voor ieder kind in iedere specifieke situatie. Voer nooit discipline uit volgens een vaste lijst met regels, ongeacht speciale of unieke omstandigheden. Gebruik je door God-gegeven gezonde verstand om discipline met rechtvaardigheid en barmhartigheid toe te passen.

'... want ik wist dat U een genadig en barmhartig God bent, geduldig en rijk aan goedertierenheid, Die berouw heeft over het kwaad.'
Jona 4:2

Geen schreeuwen toegestaan

Verhoog je stem niet wanneer je je kind corrigeert. We hebben allemaal ouders gehoord die roepen: 'PIETJE? PIET... PIET... PIETER! KOM NU DIRECT HIER!' Als je het op die manier doet, traint je je kind alleen om je te gehoorzamen totdat je je stem verheft. Hij weet dat je tot die tijd niets doet aan zijn ongehoorzaamheid, dus waarom zou hij de moeite nemen om vóór de laatste seconde te gehoorzamen? Doe het niet op deze manier. Pauzeer voordat je verdergaat en bedenk op welke wijze jij je kind kunt instrueren en dat je toch een meewerkende, snelle reactie zult krijgen. Wil je niet simpelweg je gewone stem kunnen gebruiken? Om het een keer beleefd te vragen en dan een positief, gewillig antwoord te krijgen? Houd dit dan in gedachten en train je kind zo. Roep en geef hem opdracht om te komen met je gewone stem. Roep hem niet twee keer als je weet dat hij je de eerste keer gehoord heeft. Sta op en corrigeer hem als hij niet snel en niet correct reageert op je eerste opdracht. Spreek indien nodig streng met je stem, maar wees op een consequente manier kalm en blijf zo aangenaam als mogelijk. Paul M. Landis zegt in *De verantwoordelijkheid van ouders bij het onderwijzen en opleiden van hun kinderen*: 'Consequent zijn met vriendelijkheid, een rustige manier en stem, en vastberadenheid, in plaats van woede met een luide, hoge stem, zal een kind overtuigen van onze oprechtheid en ons doel.' Ik ben het daar helemaal mee eens.

'Met geduld wordt een leider overgehaald, en een zachte tong kan beenderen breken.'
Spreuken 25:15

Consequent zijn

De mate van succes die je behaalt, houdt rechtstreeks verband met hoe consequent je bent. Word niet lui. Geef niet op. Geen smoesjes. Pauzeer niet als het gaat over het trainen van je kinderen. Hou je kinderen bij je en let op hen, corrigeer alle ongehoorzaamheid en slechte houdingen. Zeg wat je bedoelt en meen wat je zegt. Wees niet bang om hoge eisen te stellen en deze te handhaven. Leer en train je kinderen en verwacht dan dat ze op een godvruchtige manier handelen. Vereis van hen dat ze altijd handelen zoals jij wilt dat ze handelen, en zoals je gelooft dat God zou willen dat ze handelen,

en niet zoals anderen hun kinderen laten handelen. Wees consequent in je training en in je verwachtingen.

Consequent zijn betekent niet dat je met elk kind precies hetzelfde handelt en ook niet dat je in elke situatie precies hetzelfde handelt. Niet elk kind heeft dezelfde persoonlijkheid of emotionele samenstelling. Niet elke omstandigheid is hetzelfde. De leeftijd van het kind speelt een rol. Sommige kinderen hebben een grotere wil en zijn koppiger dan andere. De motivatie van een kind varieert van tijd tot tijd en van voorval tot voorval. Sommige kinderen zitten langer in de fase van rebellie dan andere. Met deze en andere dingen moet rekening worden gehouden bij het bepalen hoe je met elk kind en elke situatie moet omgaan, maar dit mag de echte consequentie niet belemmeren. Consequent zijn betekent in feite dat je, elke keer als jouw kind correctie nodig heeft, opstaat en het kind corrigeert, terwijl je bij het kind blijft om toezicht te houden zodat je kunt zien of de boodschap overkomt. In plaats van te proberen elk kind en elke gebeurtenis op dezelfde wijze aan te pakken, probeer je het gewenste eindresultaat voor te stellen en pas je de methoden aan om elk kind daar in elke situatie te krijgen. Streef ernaar om consequent te zijn om niets over het hoofd te zien waarvoor je had moeten corrigeren.

*'Wie zijn stok spaart, haat zijn zoon,
maar wie hem liefheeft, streeft naar vermaning voor hem.'*
Spreuken 13:24

Mijn verandering naar consequent zijn

Ik herinner me een specifieke dag, jaren geleden, toen mijn oudste drie kinderen nog jong waren. Ik sprak met een vriend aan de telefoon, en ik herinner me dat ik de beller vertelde dat ik mijn dochtertje in de andere kamer op de bank kon horen springen en dat ik 'haar echt moest stoppen ...' Het raakte me. Ja, dat is precies wat ik moest doen om een begin te maken om blijvende resultaten te zien in mijn pogingen om godvruchtige kinderen groot te brengen. Ik moest stoppen met praten met mijn vrienden aan de telefoon en ik moest mijn dochter gaan corrigeren elke keer dat ze het nodig had. Dat zou echt consequent zijn, en ik had dit niet gedaan.

Dus besloot ik te veranderen. Ik besloot om 'consequent zijn' mijn topprioriteit te maken. Ik stopte met het uitvoeren van onnodige boodschappen, stopte met overmatig toegeven aan mijn hobby's, stopte met het maken van buitensporige sociale telefoontjes en zette mijn zinnen erop om ijverig en consequent mijn kinderen te gaan trainen. Ik ging door met de normale verplichte taken van het leven, zoals het huishouden, de was en het koken, maar terwijl ik die dingen deed, hield ik in gedachten dat mijn kinderen mijn topprioriteit waren, geen chic diner of een smetteloos huis. Ik hield mijn kinderen dicht bij me zodat ik ze altijd kon zien en horen, en kon stoppen met wat ik aan het doen was zodat ik ze direct kon corrigeren op het moment dat ze het nodig hadden.

In het begin waren er tal van correcties nodig en had ik mijn twijfels over de strategie, maar al snel was er een merkbare verbetering in de manier waarop ze op mij reageerden. Het ergste was al na een paar dagen voorbij en na de eerste paar weken was er nauwelijks nog grote discipline nodig. Aan het einde van de derde maand had ik een nieuw gezin. Ze hadden in een korte tijd totaal nieuw respect voor mij en voor mijn woorden gekregen. Het was een wonder, dat vooral was voortgebracht door de eenvoudige consequentheid die God ons opdraagt te gebruiken!

'Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van de Heere, in de wetenschap dat uw inspanning niet tevergeefs is in de Heere.'

1 Korinthe 15:58

Niet altijd met discipline

Als je merkt dat je voortdurend disciplineert, houd je waarschijnlijk je kind niet genoeg in de gaten. Als je niet op je kind let, kan je niet echt consistent zijn. Als je een kind tien keer corrigeert en dan één keer iets door de vingers ziet, heb je alles wat je de afgelopen tien keer hebt bereikt ongedaan gemaakt. Als je nu honderdmaal juist corrigeert en vervolgens een kleine overtreding over het hoofd ziet, is de orde snel hersteld, maar onthoud dat je eerst honderd keer achter elkaar consistent moet zijn. Doe je dit?

Nu bedoel ik niet dat je je kind honderd keer moet corrigeren voor hetzelfde. Zeker niet. Slechts honderd keer voor elke vorm van ongehoorzaamheid - OP EEN RIJ. Je moet je kind ervan overtuigen dat hij jou altijd moet gehoorzamen, dan pas kun je een incidentele overtreding over het hoofd zien zonder dat dit leidt tot een grote terugval in het gedrag. Tegen die tijd is het zeer waarschijnlijk dat je zijn geweten zo hebt getraind dat deze hem zal vermanen, zelfs als jij dat niet doet.

*'Scheep mij een rein hart, o God,
en vernieuw in mijn binnenste een standvastige geest.'*

Psalm 51:12

Liefde in het ouderschap

Toen ik voor het eerst begon te schrijven over het opvoeden van kinderen, concentreerde ik me vooral op discipline, omdat zoveel ouders op dat gebied faalden. Ze hielden van hun kinderen, maar wisten niet hoe ze hen moesten straffen. Toen kreeg ik kritiek op het feit dat ik nooit schreef over het liefhebben van je kinderen. O,o,...!

Toen ik over deze klachten nadacht, beseftte ik dat ik ervan uitgegaan was dat het liefhebben en genieten van kinderen een eenvoudig, natuurlijk fenomeen was dat algemeen door alle ouders wordt begrepen en universeel wordt toegepast. Ik had niet gedacht dat ik hierover moest schrijven! Fout. Ik realiseer me nu dat er inderdaad goedbedoelende ouders zijn die te serieus bezig zijn met discipline, normen en structuur, maar totaal onwetend zijn over hoe ze hun liefde kunnen uiten naar hun kinderen. Met dat in gedachten begon ik adviezen op te schrijven over het meest wezenlijke onderdeel van een succesvolle opvoeding van je kinderen - je kind liefhebben.

Als je kinderen perfect gedrag modelleren, maar hunkeren naar liefde, zullen ze zich uiteindelijk van jou en waarschijnlijk ook van God afkeren. Laat dat niet gebeuren. Leer je kinderen lief te hebben en die liefde te uiten. Bouw een relatie met hen op die hen aanmoedigt om jou en uiteindelijk de Heere te willen gehoorzamen. Door je kinderen dicht bij je te houden via de methode van 'het opbinden van tomaten', wordt dit mogelijk.

'Denk aan Uw barmhartigheid, HEERE, en Uw goedertierenheid, want die zijn van eeuwigheid.'

Psalm 25: 6

Tomaten opbinden met liefde

Naast het feit dat je je kinderen in de gaten houdt en ze corrigeert, geeft het 'opbinden van tomaten' je de mogelijkheid om je kinderen met liefde te voeden. Houd je kinderen bij je. Knuffel, kus, zing, lach en speel met ze. Betrek ze bij de dingen die je doet. Glimlach naar ze als ze naar je toe komen om je iets te laten zien. Verwelkom hun aandacht. Beantwoord hun vragen. Nodig ze uit op je schoot voor een knuffel. Laat ze zo nu en dan bij jou in bed kruipen en knuffel dan samen. Als ze je vragen om je te mogen helpen, zeg dan: 'natuurlijk!'

Maak grapjes en lach met ze mee. Deel je gevoel voor humor met hen. Wees geïnteresseerd in de dingen waarin zij geïnteresseerd zijn en wees enthousiast over hun prestaties terwijl je ze onderwijst in al Gods wegen. Leer ze kennen en laat ze jou leren kennen.

Kan een kind dat voortdurend de ontvanger is van zo'n blij gezelschap, er ooit aan twijfelen dat hij diep en diep geliefd is? Ik denk het niet.

Ik weet dat alle moeders eindeloze klusjes en plichten hebben, maar deze mogen nooit voorrang krijgen op je kinderen. Als je 'tomaten aan het opbinden' bent met een overvloed aan liefde, zul je snel merken dat de discipline steeds minder tijd vraagt, waardoor je tijd krijgt voor al die klusjes. Dus, vooral wanneer je net hiermee begint, zet dan eerst de taken op pauze die niet noodzakelijk zijn en voorzie in de behoeften van je kind, zowel in discipline als in liefde, op hun tijd.

'Nader tot God, en Hij zal tot u naderen.'

Jakobus 4: 8

Het vertrouwen van je kind beschermen

Als je van je kinderen houdt, zul je ze straffen wanneer dat nodig is. Maar als je discipline hebt, moet je dat rechtvaardig en zonder woede doen. De Bijbel zegt dat je 'je kinderen niet tot toorn moet uitlokken'. We moeten er zeker van zijn dat we onze kinderen rechtvaardig behandelen. De volgende checklist met vragen zal je helpen te bepalen of jouw discipline gepast en rechtvaardig is, of dat je het risico loopt je kinderen tot woede uit te lokken.

- Beschadig je het vertrouwen van je kind door de ene dag een overtreding te negeren en de volgende dag voor dezelfde overtreding te straffen? Of hou je ze consequent in de gaten en corrigeer je wanneer nodig?
- Maak je je kinderen emotioneel onrustig door ze het ene moment te prijzen en het volgende moment tegen ze te schreeuwen? Of beheers je je eigen emoties en spreek je je kinderen consequent met kalmte en vrede aan?
- Heb je voortdurend kritiek op je kinderen vanwege onbeduidende overtredingen? Of toon je het grootste deel van de tijd liefde en genegenheid?
- Stel je zonder waarschuwing onredelijke eisen aan je kinderen? Of laat je ze duidelijk van te voren weten wat er van ze verwacht wordt, als dat al mogelijk is?
- Bestraf je ze net zo streng voor een eenvoudige misstap als voor regelrechte opstandigheid, of ben je gepast genadig als er een onschuldige fout optreedt?
- Ben je onredelijk streng zonder goede reden? Of ben je flexibel en begripvol waar mogelijk?
- Ben je altijd achterdochtig omtrent de motieven van je kinderen, en breng je dat over door constante beschuldigingen en kritiek? Of vertrouw je je kinderen wanneer ze je vertrouwen hebben verdiend en laat je het weten door je woorden, je glimlach en de privileges die je hen toestaat?
- Misbruik je je kinderen emotioneel met onnodige schaamte, kleinering en manipulatie? Of bent je redelijk, recht door zee en direct in je omgang met hen?

- Laat je je kinderen het gevoel hebben dat ze het toch nooit helemaal goed kunnen doen, hoe hard ze ook proberen? Of weten ze dat ze jouw goedkeuring zullen krijgen zolang ze oprecht moeite doen om het goede te doen?
- Ben je een kritische, controlerende boeman? Of de aangename, liefdevolle ouder die je zou moeten zijn?

Hoe je je kinderen in al deze dingen behandelt, zal de kwaliteit van je relatie met hen diepgaand bepalen. Eén ding is absoluut zeker: een goede relatie zal een basis leggen voor de groei van een waar christelijk karakter bij onze kinderen, en van een hechte relatie tussen hen en God Zelf in de toekomst. Een slechte ouder-kindrelatie zal vrijwel zeker de godvruchtige ontwikkeling ondermijnen en frustreren, en zo het doel missen van onze opofferende inspanningen.

Een onrechtvaardige, onvriendelijke en onredelijke ouder kan onze kinderen er gemakkelijk toe brengen de Heere uiteindelijk helemaal af te wijzen. Neem dit alsjeblieft ter harte en bouw een hechte liefdesrelatie op met je kind die de relatie uibeeld die God met ons aan gaat.

'En vaders, wek geen toorn bij uw kinderen op, maar voed hen op in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere.'

Efeziërs 6: 4

Het essentiële element van lof

Op een gepaste manier prijzen is een belangrijk deel van de manier waarop ouders liefde voor hun kinderen moeten uiten. Tragisch genoeg heb ik ouders ontmoet die hun kinderen nooit loven. Integendeel, ze vinden voortdurend fouten en bekritisieren. Ik ken andere ouders die gul prijzen, maar op een verkeerde manier of op het verkeerde moment. Sommigen zijn zo bezorgd over het opbouwen van zelfvertrouwen dat ze buitensporig loven, en op deze manier trots en vals vertrouwen creëren. Laten we daarom stilstaan bij enkele juiste en verkeerde manieren om een kind te prijzen.

Wees vrij met je lof zonder je kind te overladen met onverdiende vleierij. Geef geen lof voor dingen waar hij niets mee te maken had, zoals fysieke eigenschappen, uiterlijk of aangeboren intelligentie. Moedig je kind niet aan om lof gewoon te vinden door het voor elk kleinigheidje aan te bieden. Wees vrijgevig met oprechte en bescheiden lof wanneer dat gerechtvaardigd is.

Wees vooral alert om lof te geven als je kind een verleiding heeft overwonnen, z'n best heeft gedaan of als hij in het goed doen 'een stap verder is gegaan' dan nodig was.

Moedig je kind aan om een godvruchtig karakter te hebben en geef hem consequent je warme goedkeuring wanneer hij dit demonstreert - dat is de beste vorm van lof.

'Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.'

Mattheüs 25:21

Lof na verzet

Ik prijs een kind nooit omdat het me gehoorzaamt nadat hij zich aanvankelijk tegen mij had verzet. Als ik bijvoorbeeld tegen mijn kleine jongen zeg dat hij een lepel voor me moet gaan halen en hij gehoorzaamt vrolijk, zeg ik meestal met een glimlach: 'Dank je!'

Die simpele glimlach en het 'dankjewel' toont goedkeuring en is alle lof die een klein kind wil of nodig heeft.

Soms zal ik zijn houding ook complimenteren door te zeggen: 'Dank je! Ik vind je blij glimlach leuk als ik je vraag iets te doen.' Dit is nog meer lof en zal je kind aanmoedigen om het goed te blijven doen en jou te behagen.

Als een verzoek echter met tegenzin en met gemopper wordt uitgevoerd, is het eerste wat ik doe de slechte houding van mijn kind corrigeren: 'Ga nu terug en doe dat opnieuw met een glimlach deze keer.' Dan, als hij gehoorzaamt zoals hij aanvankelijk had moeten doen, zal ik zakelijk zeggen: 'Goed. Dat is veel beter.' Ik zou ook kunnen toevoegen: 'Denk er nu aan om het de eerste keer dat ik het je vraag zo te doen.' Soms lach ik en zeg ik: 'Goed. Het is zoveel leuker als je gehoorzaamt met een gewillige glimlach.' In dit soort situaties loof ik niet, ik geef alleen leiding en laat merken dat ik zijn uiteindelijke gehoorzaamheid aanvaard. Ik zorg er altijd voor dat mijn kind weet dat ik zijn uiteindelijke gehoorzaamheid goedkeur, maar ik geef nooit hypocriet overdreven lof nadat hij me net heeft getest of zich verzet.

Het is veel wijzer om hem de onmiskenbare indruk te geven dat zijn eerste opstand een strafbaar feit was dat niet herhaald moet worden. Lof is iets wat verdiend moet worden.

'En er kwam een stem uit de hemelen: U bent Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!'

Markus 1:11

De houding van goedkeuring

Het belangrijkste onderdeel van een goede lof strategie zijn niet specifieke woorden of de timing, maar hoe je algehele houding een weerspiegeling is van blijvende liefdevolle goedkeuring en aanmoediging. Kijk goed naar de manieren waarop jouw kinderen zich uiten en vertel met je gezicht, woorden en daden dat je tevreden met hen bent over het goede dat je ziet. Als je je kinderen beoordeelt, onderzoek dan hun hart en motieven, niet alleen hun uiterlijke handelingen. Wees bijzonder alert op uitingen van vriendelijkheid, vrijgevigheid, hard werken, positieve houding en andere indicaties van goed karakter. Prijs je kind vooral snel wanneer hij een moeilijke keuze gemaakt heeft waarin hij het juiste koos. Laat hem weten dat jij hem niet alleen goedkeurt, maar dat God hem ook goedkeurt.

Lof van de meest effectieve soort kan worden gecommuniceerd zonder het gebruik van woorden. Je kinderen gewoon laten weten dat je blij met ze bent, is effectieve lof, eigenlijk de beste van alle, en deze lof moet vaak worden gegeven. Over het algemeen moeten je kinderen altijd het gevoel hebben dat ze onder jouw liefde en goedkeuring vallen, net zoals wij, de schapen van de kudde van onze Heere, zeker weten dat wij het voorwerp zijn van Zijn onvoorwaardelijke liefde en aanvaarding.

'Lieflijke woorden zijn een honingraat, zoet voor de ziel, en genezing voor de beenderen.'

Spreuken 16:24

Ouderlijke woede in relatie tot de opvoeding van kinderen

De meesten van ons kunnen zich inleven met het - van tijd tot tijd - gefrustreerd en boos zijn op onze kinderen. Woede en frustratie bij ouders zijn meestal het resultaat van één van de volgende twee dingen: onwetendheid over effectieve ouderschapsstrategieën of verkeerde ouderlijke prioriteiten.

Een ouder die niet weet hoe hij moet omgaan met een situatie waarin een kind totaal onhandelbaar is, zal zeker gefrustreerd raken, en deze frustratie zal vaak tot woede leiden. Aan de andere kant, als je precies weet wat je moet doen als je kind zich begint te misdragen, en je bent bereid het te doen, dan zul je de zaak gewoon aanpakken en verder gaan, zonder stress en vaak met een gevoel van voldoening over je baan als opvoeder.

Soms weten ouders wat ze moeten doen, maar zijn ze gewoon niet bereid om het te doen. Ze verwachten dat hun kinderen zich perfect gedragen met weinig of geen inspanning van hun kant. Of ze verwachten dat hun kinderen gewoon uit de weg gaan terwijl ze zelf doorgaan met hun leven alsof hun kinderen niet bestaan. Ze laten hun ambities, huishoudelijk werk of hobby's een hogere prioriteit krijgen dan ouderschap, en ze beginnen hun kinderen te zien als vervelende onderbrekingen. Deze

houding garandeert falen, frustratie en woede. Alleen door prioriteiten opnieuw in te delen en te erkennen dat ouderschap een veeleisende, voltijdse baan is, zal er enige hoop zijn op behoorlijke resultaten en zal frustratie uitblijven. Geef al het andere op als het moet, en voer 's werelds belangrijkste en meest vervullende werk zo goed mogelijk uit. Verwacht dat het soms een veeleisende baan zal zijn, maar zie uit naar de uitdagingen in plaats van er een hekel aan te hebben. Ouderschap zal je veel minder frustreren als je leert hoe je het goed moet doen en als het niet met al het andere concurreert om jouw tijd en aandacht.

'Kleedt u zich dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld..'

Kolossenzen 3:12

7 snelle stappen voor gehoorzaamheid van peuters

Oké, nu je enkele onderliggende principes hebt overwogen en je jezelf enigszins hebt voorbereid op de taak van ouderschap, is hier de kort-en-bondige methode voor het leren van gehoorzaamheid aan peuters.

Als je een peuter hebt die oud genoeg is om jou te begrijpen en die jouw instructies kan opvolgen, kan en moet je hem leren gehoorzamen. In bijna alle gevallen zijn de volgende algemene stappen voldoende:

1. Let op je kind en merk op wanneer hij iets doet wat jij afkeurt. Zodra dit gebeurt, stop je met wat je doet en roep hem naar je toe. **MAAK OOGCONTACT.**
2. Vertel hem duidelijk wat je van hem verwacht of wat niet mag. **ZEG WAT JE BEDOELT.**
3. **KIJK** om te zien of jouw instructies worden uitgevoerd.
4. Corrigeer hem bij de **EERSTE** weigering om te gehoorzamen. Met een direct, negatief gevolg zoals een duidelijke 'Nee' of een kleine tik op de billen. **BEVESTIG WAT JE ZEGT.**
5. Geef je kind nu de opdracht om te doen wat je hem had gevraagd.
6. Herhaal al het bovenstaande zo vaak als nodig is, totdat het kind gehoorzaamt met een goede houding - een houding van medewerking en bereidheid om te gehoorzamen. **WEES STANDVASTIGER** dan je kind. Dit is verplicht.
7. Houd je kind bij je en let nauwlettend op hem, corrigeer elk toekomstig wangedrag van welke aard dan ook - op soortgelijke wijze. **WEES CONSISTENT.**

Dit zijn in het kort de basisprincipes. Ik ga je nog veel meer dingen vertellen om je onderweg te helpen, maar als je je peuter bij je houdt en deze paar korte stappen volgt telkens als er een conflict is, ben je snel op weg naar succes. Denk er altijd aan om je kind aan te moedigen en ervan te genieten wanneer hij goed op je reageert en leeft zoals een godvrezend kind zou moeten.

'Maar voor alle dingen, mijn broeders, ... laat uw ja ja zijn en uw nee nee...'

Jakobus 5:12